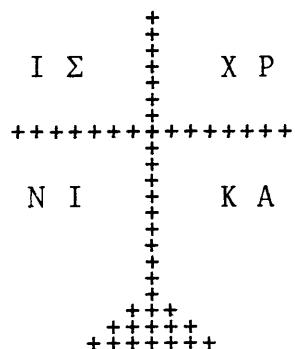

ΔΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣΤΟΑΝΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΘΟΣ

ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1997

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΘΟΣ

ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

· Ή μνήμη αύτῶν τιμᾶται τῇ Ιθ' Ματού.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια.

.+

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ "Κύριε εἰσάκουσον" μεθ' ὅ τὸ
"Θεός Κύριος", ώς συνήθως, καὶ τὸ ἔξῆς:

· Ήχος δ! · Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεομαρτύρων ἀνωνύμων Ποντίων
τὸν θεοσύλλεκτον τιμήσωμεν δῆμον
κραυγάζοντες· μὴ παύσησθε Χριστὸν ἐκτενῶς
δυσωποῦντες, "Ἄγιοι, ἀθληταὶ τροπαιοῦχοι,
πέμψαι τοῖς ἐν θλίψεις ζοφεραῖς εὔσεβεσι
χαρὰν ύψοθεν καὶ τῶν λυπηρῶν
διῶξαι πόρρω ήμῶν τὴν σκοτόματαν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἴ μὴ γάρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ήμᾶς ἔρρυσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφέεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα δὲ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ δὲ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
"ΠΟΝΤΙΟΙΣ ΑΝΑΤΕΙΛΟΝ, ΣΩΤΕΡ, ΗΜΑΡ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ. Χ. "

· Ζδὴ α! · Ήχος πλ. δ! · Υγρὰν διοδεύσας.

Ποντίοις ἀνάτειλον, Λυτρωτά,
ἐλεύθερον ἡμαρ
καὶ ταχεῖαν ἐπιστροφὴν
εἰς πάνσεπτα πάτρια ἐδάφῃ
θερμαῖς λιταῖς ἀφανῶν νεοάθλων σου.

· Οδὸν τῆς ἀθλήσεως ἀκλινῶς
προκρίναντες πάντες
ἀπαρνήσεως ζοφερᾶς
τῆς πίστεως, Πόντιοι γενναῖοι,
Χριστὸν ἡμῖν τὸν θεόν ἵλεώσασθε.

Νεόδρεπτα κρίνα τῆς εὐανθοῦς
ἀρούρης τοῦ Πόντου,
τοὺς προστρέχοντας νῦν ὑμῖν
ἐμπλήσατε θείας εὐωδίας
καὶ καρτερίας ἀφάτου, δεόμεθα.

....//...

Τειχίσατε, ἄγιοι ἀφανεῖς
τοῦ Πόντου, πρεσβείαις
Θεοτόκου, τοῦ Σουμελᾶ
κλεῖσματος θείου, εύσεβοῦντας
ὑμῶν ἀδέκνοις πρὸς Κτίστην ἔντεύξεστε.

Θεοτοκίον

· Ἰλέωσαι Κύριον τὸν Θεόν
ἡμῖν, Θεοτόκε,
μάνδρας σέμνωμα Σουμελᾶ,
Σωφρόνιος ἡνπερ καὶ Βαρνάβας
τῇ θείκῃ συνεργείᾳ ἐδόμησαν.

· Θεοτοκίον

Οὐρανόφωτον σέλας
τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως
πάντων νεοάθλων Ποντίων,
ζόφον ἐκδίωξον
τῆς ἀνανδρείας ἡμῶν
ώς ἀνδρικῇ παρόρησίᾳ
ὑπομεῖναν θάνατον
ἄγαν κατώδυνον.

· Ικετεύομεν πόθῳ,
περικλεεῖς μάρτυρες,
πόλεις καὶ τὰς κώμας τοῦ Πόντου
οἱ ἄγιασαντες
ὑμῶν αἰμάτων ροαῖς,
ἡμᾶς ἐμπλήσατε θάρρους
· Αγαρ τρῶσαι φρύγμα
τέκνων τὸ ἀειθεῖς.

Σθεναρῶς ἀντιστῆναι
ἐπιβουλῆ, "Ἄγιοι,
· Αγαρ τῶν υἱῶν τῶν βεβήλων
καταξιώσατε
τοὺς ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς,
Ποντίων ἵα εὐώδη,
μάρτυρες πανένδοξοι
νέοι τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

· Ακριτῶν χριστωνύμων
τὸ ἀρραγὲς τείχισμα,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ γλυκυτάτη,
Σουμελιώτισσα,
δύσαις ἡμᾶς συμφορῶν
καὶ ἐπιστρέψαι Ποντίους
εἰς πατρῷαν, Δέσποινα,
χθόνα ἀξιώσον.

Διάσωσον,
τῶν ἀνωνύμων μαρτύρων πληθὺς Ποντίων,
σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν Χριστὸν τοὺς πάσχοντας πρόσφυγας
καὶ στένοντας, οἶμοι, πικρῶς ἐν ξένῃ.

...//...

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενεῖᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἔμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἡχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Μαρτύρων Χριστοῦ Ποντίων θεῖον σύνταγμα,
κτανθὲν ἴταμῶς χερσὶν ἀνόμων ἐν ἔτεσιν
ἔσχάτοις, ἀνώνυμοι
ἀθλοφόροι, Χριστὸν ἴκετεύσατε
λυτροῦσθαι γένος ἅπαν εὔσεβῶν
κινδύνων, δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Νεαυγέστατον πύρσευμα
ἀφανῶν Ποντίων μαρτύρων πίστεως,
τοὺς κειμένους καταφώτισον
ἐν σκιᾷ δουλείας καὶ στερήσεων.

Ἄπειράριθμοι μάρτυρες,
οἵ χερσὶ κτανθέντες ἔχθρῶν τῆς πίστεως
ἐν τῷ Πόντῳ ὥσπερ σφάγια,
νίκας κατ' ἔχθρῶν πιστοῖς δωρήσασθε.

Ταῖς ὑμῶν παρακλήσεσιν,
ἀφανεῖς, πρὸς Κύριον, νεομάρτυρες,
τὰς πληγὰς ὡς συμπαθέστατοι
τῶν ψυχῶν Ποντίων ἱατρεύσατε.

Θεοτοκίον

Εὐελάτου Παντάνακτος
Μῆτερ καὶ Ποντίων, Σουμελιώτισσα,
ἀρωγέ, ὑψόθεν ἔπιδε
καὶ ἡμῶν ἀπόσμηξον τὰ δάκρυα.

Ὦδὴ ε'. Φύτισον ἡμᾶς.

Ἴδετε δεινὰ
τῶν Ποντίων, οἵ ἐκλάμψαντες
ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἄρτι, ἀθληταί,
καὶ ἡμῖν ὑπομονὴν καὶ πίστιν δίδοτε.

Λάμψατε ἡμῖν
τοῖς μακρὰν εύρισκομένοις νῦν
φῶς πατρόφων ἐστιῶν ἐπιστροφῆς
τηλαυγές, φωσφόροι Πόντιοι ἀνώνυμοι.

Ομιλε σεπτὲ
δοξασάντων ταῖς ἐκχύσεσι
τῶν αἰμάτων ἄρτι Κύριον, ἀεὶ
ἐν τῷ Πόντῳ σοὺς ὁμαίμονας ἐπόπτευε.

Θεοτοκίον

Νύκτα ζοφεράν,
ἀγλαή Σουμελιώτισσα,
στεναγμῶν καὶ τυραννίδος τοῦ ἔχθροῦ
ἀφ' ἡμῶν τῶν προστρεχόντων σοι ἐκδίωξον.

....//...

·Ωδὴ στ': Τὴν δέησιν.

Σαλπίσατε
τὸν παιᾶνα, μάρτυρες,
τῆς τροπώσεως τῶν "Ἄγαρ ἐκγόνων
καὶ νίκης τρόπαιον στήσατε τάχος
Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, πανεύφημοι,
Ποντίων δῆμοι ἀφανεῖς
σὺν Χριστῷ οἱ ἀεὶ εὑφραίνομενοι.

·Ως ἔχοντες
παρρήσιαν, ἄγιοι,
Τραπεζοῦντος, Ἀμασείας, Σινώπης,
Ἀργυρουπόλεως τε Κοτυώρων
καὶ τῶν περάτων τοῦ Πόντου ἀνώνυμοι,
τὸν Λυτρωτὴν ὑπέρ ἡμῶν
μὴ ἔλλιπητε καθικετεύοντες.

Τὸ πάμφωτον
νέφος ἀνυμνήσωμεν
τῶν Ποντίων ἀνωνύμων μαρτύρων,
ἴεραρχῶν, μοναχῶν, ιερέων
καὶ φιλοθέου λαοῦ ἀνακράζοντες·
ἔλευθερίας ὑετὸν
ἐν δουλείᾳ κειμένοις δύμβρίσατε.

Θεοτοκίον

Εὐφρόσυνον
ἡμαρ ἔξανάτειλον
ταῖς χορείαις τῶν Ποντίων προσφύγων,
Σουμελιώτισσα, πάγκαλε Μῆτερ
τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ τὸν ζόφον ἀπέλασον
τῶν λυπηρῶν καὶ συμφορῶν
ἀφ' ἡμῶν ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Διάσωσον
τῶν ἀνωνύμων μαρτύρων πληθὺς Ποντίων,
σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν Χριστὸν τοὺς πάσχοντας πρόσφυγας
καὶ στένοντας, οἶμοι, πικρῶς ἐν ξένῃ.

"Ἄχραντε,
ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ῶς ἔχουσα μητρικὴν παρρήσιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

·Ηχος β': Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Νεομαρτύρων χορεία, πανεύφημε,
σεμνῶν Ποντίων ἡδύπνευστα λείρια,
ἀνώνυμον πλῆθος στερρόψυχον,
δυσώπει Χριστὸν πέμψαι ἀπασιν
ἡμῖν θείαν χάριν καὶ ἔλεος.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς δὲ θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὔτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὔτοῦ ἐθαυμάστωσεν δὲ
Κύριος.

...///...

Εύαγγέλιον Λουκ ιη' 2-8.

Εἶπεν δὲ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Κριτής τις ἦν τινες πόλεις τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἀνθρωπὸν μὴ ἐντρεπόμενος. Χήρα δε τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἔκδικησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. Καὶ οὐκ ἥθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἀνθρωπὸν οὐκ ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἔκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· ἀκούσατε τί δὲ κριτής τῆς ἀδικίας λέγει· δὲ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἔκδικησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν δτε ποιήσει τὴν ἔκδικησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, . . .

Καὶ νῦν. Ταῖς θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, . . .

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, δὲ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόδοιον. Ἡχος πλ. β! Ὁλην ἀποθέμενοι.

Πόντιοι ἀνώνυμοι
καὶ ἀφανεῖς ἀθλοφόροι,
οἵ ἔχθρῶν πατήσαντες
ἐπηρμένον φρύγαμα
καὶ ἀθλήσαντες
ῶσπερ ἀσώματοι
ἐν ἐσχάτοις χρόνοις,
ἐκτενῶς καθικετεύσατε
Χριστὸν τὸν Κύριον
γένει τῷ ἡμῶν βλάβης δύεσθαι
τοῦ δφεως, κακώσεων
τῶν ἐπερχομένων καὶ θλίψεων,
ἵνα κατὰ χρέος
ὑμνοῦντες τὴν ἐξ ὕψους ἀρωγὴν
ὑμῶν ἐκάστοτε μέλπωμεν
τὴν ὑμῶν ἐνάθλησιν.

Σῶσον, δὲ θεός, τὸν λαόν Σου....

὾δη ζ! Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ραντισμῷ, ἀθλοφόροι
ἀφανεῖς νέοι Πόντου,
ὑμῶν ἐντεύξεων
πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην
καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου
τοὺς χορούς ἀγιάσατε
τῶν μελφδούντων ὑμῶν
τὴν ἀρετὴν καὶ τόλμην.

Ἡλιόφωτε δῆμε
ἀνωνύμων Ποντίων
μαρτύρων πίστεως,
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας
τὸ νοητὸν φαιδρύνας
εὔψυχα στερέωμα,
τῆς ἀθυμίας ἡμῶν
ἐξάλειψον τὰ νέφη.

....//...

Μαρτυρίου ταῖς τρίβοις
διὰ πίστιν ἀγίαν
ἀκολουθήσαντες,
δεινῶς αἰωρηθέντες
ἀγχόνη ἢ κτανθέντες
ξέφει, Πόντιοι μάρτυρες,
ἡμᾶς τῇ πίστει Χριστοῦ
στηρίξατε τῇ θείᾳ.

Θεοτοκίον

Ἄδελφούς κεκρυμμένους
διὰ φόβον τυράννων
ἔχθρῶν τῆς πίστεως
ἡμῶν τοὺς ἐν τῷ Πόντῳ
δεσμὰ τὰ τῆς δουλείας
χαλεπῶς ὑπομένοντας,
τοῦ Σουμελᾶ θαυμαστή,
ἐπίβλεψον, Παρθένε.

΄Ωδὴ η΄ Τὸν Βασιλέα.

΄Ρύσασθε πάντας
τῆς τοῦ ἔχθροῦ τυραννίδος,
ἀθλοφόροι ἀνώνυμοι Πόντου,
οἱ τῆς τῶν ἀνόμων
μὴ πτήξαντες μανίας.

΄Ανδρες, γυναικες
καὶ ἄπειροκακα βρέφη,
νέφοις θεῖον μαρτύρων τοῦ Πόντου,
ἴτε παραστάται
ἡμῶν ἐν βίου ζάλαις.

Λάμψαντες θάρσει
ψυχῆς ὡς σέλας ἐν Πόντῳ
φωτοφόρον διώξατε ζόφον
ἀτολμίας πάντων
ὑμῶν προσφύγων, θεῖοι.

Θεοτοκίον

΄Υπὲρ Ποντίων
ἀπανταχοῦ γῆς οἰκούντων,
Σουμελᾶ Θεοτόκε, δυσώπει
τὸν σεπτὸν Υἱὸν σου
καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

΄Ωδὴ θ΄ Κυρίως Θεοτόκον.

Ποντίων ἀνωνύμων
ἀθλητῶν χορείαν
ἀνευφημήσωμεν κράζοντες· μάρτυρες,
ἡμῖν διδόναι εἰρήνην Χριστῷ πρεσβεύσατε.

΄Ομήγυριν Ποντίων
ἀφανῶν ἀγίων
ἐδαφισάντων υἱῶν "Αγαρ φρύαγμα
ἀνευφημοῦντες πρεσβείας αὐτῶν αἰτούμεθα.

Νεόφωτοι φωστήρες
οί ἐν τῇ Ἐώᾳ
ἀρτιφανῶς ἀνατείλαντες, μάρτυρες,
δουλεῖας πόρρῳ τὴν ζόφωσιν ἀπελάσατε.

Θεοτοκίον

Χαρίτων θείων φρέαρ,
δός πιεῖν τὸ ὕδωρ
τῆς σωτηρίας σοῦς δούλοις, πανύμνητε,
Σουμελιώτισσα Μῆτερ, τὸ διειδέστατον.

* Αξιόν ἔστι .... καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις, ἀνωνύμων πανευκλεῶν
ἀθλητῶν χορεία,
ἡ ἐν Πόντῳ ἀρτιφανῶς
λάμψασα ἐνστάσει
στερρᾶς καὶ μαρτυρίφ
καὶ πᾶσαν Ἐκκλησίαν
καταγλαΐσασα.

Τὴν ἔξ ιερέων, ιεραρχῶν,
μοναστῶν καὶ πλήθους
ἀνωνύμων χριστιανῶν
συγκειμένην, δεῦτε,
πανένδοξον χορείαν
Ποντίων ἀθλοφόρων
ἔγκωμιάσωμεν.

Σέλας τὸ νεόφωτον τῆς Χριστοῦ
Ἐκκλησίας πάντες
ἀνυμνήσωμεν ἐκτενῶς,
ἀθλητὰς Ποντίους
γνωστοὺς καὶ ἀνωνύμους,
τοὺς λάμψαντας ἀνδρείᾳ
καὶ καρτερότητι.

Μάκτρῳ τῶν ἐνθέρμων ὑμῶν εὔχῶν
Θλίψεις τῶν προσφύγων
ἀποσμήσατε τῶν ὑμῶν,
ἀφανεῖς γενναῖοι
νεόδαθλοι, Κυρίου
τὸ δόνομα οἱ πίστει
διμολογήσαντες.

Τὴν Σουμελιώτισσαν εὐλαβῶς
Θεοτόκον πάντες
σὺν Ἀγίων ἐπιφανῶν
δήμῳ καὶ μαρτύρων
νεοφανῶν χορείαις
οἱ Πόντιοι ἐκθύμως
ἀνευφημήσωμεν.

Οἱ χερσὶ κτανθέντες "Ἄγαρ υἱῶν
ἰταμῶς ἐν χρόνοις
τοῖς ἐσχάτοις διὰ Χριστοῦ
πίστιν τὴν ἀγίαν
ἐν Πόντῳ, δυσωπεῖτε

....//...

τὸν Κτίστην καταπέμψαι
ἄπασιν ἔλεος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ "Ἄγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβεῖαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος πλ. α! Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄνωνύμων μαρτύρων Ποντίων σύλλογον
τῶν ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις
ἀποκτανθέντων χερσὶ¹
μιαυφόνοις τῶν υἱῶν τῆς Ἀγαρ μέλψωμεν
κράζοντες· νέοι ἀθληταί,
τοῖς ἵκέταις τοῖς ύμῶν
βραβεύσατε οὐρανόθεν
χαρὰν καὶ δύναμιν τρώσαι
ἔχθρῶν ἀπίστων ἄπαν φρύγμα.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἦν ψάλλομεν τὸ ἔξῆς.

Ἡχος β! "Οτε ἐκ τοῦ Εύλου.

Δῆμον ἀνωνύμων ἀθλητῶν,
ἀφανῶν Ποντίων ἀγίων
φωσφόρον σύνταγμα,
σύναξιν φιλόθεον
ἔγκωμιάσωμεν
οἱ πιστοὶ ἀνακράζοντες·
μὴ παύσησθε, θεῖοι
μάρτυρες, πρεσβεύοντες
τῷ Πανοικτίρμονι
νίκας κατ' ἀπίστων δωρῆσαι
γένετε χριστωνύμῳ καὶ στέψαι
πάντας τοὺς πιστοὺς ἀφθίτῳ στέμματι.

Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Τὴν πᾶσαν ἔλπίδα μου.....

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

Δύναμιν ψυχῆς Χαραλάμπους συζύγῳ,
Παρέσῃ, δωρήσασθε, μάρτυρες Πόντου.

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ζ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν